

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ मां वक्ष्यंति मम वहनं करिष्यन्ति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अन्विष्यतां अनुगच्छतु भवान् ॥ इषगता वित्यस्य दिवादेरूपं ॥ २८ ॥ २९ ॥
 वहंतु त्वां महाभागाऋषयः संगता विभो ॥ सर्वे शिविकयाराजन्नेतद्दिममरोचते ॥ १३ ॥ नासुरेषु न देवेषु तुल्यो भवितुमर्हसि ॥ सर्वेषां तेज आदत्से स्वेन वीर्ये
 ण दर्शनात् ॥ १४ ॥ न ते प्रमुखतः स्थातुं कश्चिच्छुक्रोति वीर्यवान् ॥ शल्य उवाच एवमुक्तस्तु न दुषः प्राहृष्यत तदा किल ॥ उवाच वचनं चापि सुरेन्द्रस्तामनिदि
 तां ॥ १५ ॥ न दुष उवाच अपूर्ववाहनमिदं त्वयोक्तं वरवर्णिनि ॥ दृढं मे रुचितं देवित्वद्वयोऽस्मि वरानने ॥ १६ ॥ न त्वल्पवीर्यो भवति यो वाहान् कुरुते मुनीन् ॥
 अहंत पस्वी बलवान् भूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ १७ ॥ मयि क्रुद्धे जगन्नस्यान्मयि सर्वं प्रतिष्ठितं ॥ देवदानवगंधर्वाः किन्नरोरगराक्षसाः ॥ १८ ॥ न मे क्रुद्धस्य पर्याप्ताः
 सर्वे लोकाः शुचिस्मिते ॥ चक्षुषायं प्रपश्यामि तस्य तेजो हराम्यहं ॥ १९ ॥ तस्मात्ते वचनं देविकरिष्यामि न संशयः ॥ सप्तर्षयो मां वक्ष्यंति सर्वे ब्रह्मर्षयस्तथा ॥ २० ॥
 पश्य माहात्म्ययोगं मे क्रुद्धि च वरवर्णिनि ॥ शल्य उवाच एवमुक्त्वा तु तां दिवीं विस्तृज्य च वराननां ॥ २१ ॥ विमाने योजयित्वा च ऋषीन् न्नि यममास्थितान् ॥
 अब्रह्मण्यो बलोपेतो मत्तो मदबलेन च ॥ कामवृत्तः सदुष्टात्मा वाहयामास तानृषीन् ॥ २२ ॥ न दुषेण विस्तृष्टा च बृहस्पतिमथाब्रवीत् ॥ समयोऽल्पावशेषो मे न दु
 षेणे हयः कृतः ॥ २३ ॥ शक्रं मृगय शीघ्रं त्वं भक्तायाः कुरु मे दयां ॥ बाढमित्येव भगवान् बृहस्पतिरुवाच तां ॥ २४ ॥ न भेत व्यं त्वया देवि न दुषादुष्टचेतसः ॥ न त्वे
 षस्थास्यति चिरं गत एष न राधमः ॥ २५ ॥ अधर्मज्ञो महर्षीणां वाहनाच्च ततः शुभे ॥ इष्टिं चाहं करिष्यामि विनाशाय अस्य दुर्मतेः ॥ २६ ॥ शक्रं चाधिगमिष्यामि मा
 भैस्त्वं भद्रमस्तु ते ॥ ततः प्रज्वालय विधिवज्जुहाव परमं हविः ॥ २७ ॥ बृहस्पतिर्महातेजा देवराजो पलब्धये ॥ हुत्वाग्निं सो ब्रवीद्राज उच्छुक्रमन्विष्यतामिति ॥ २८ ॥
 तस्माच्च भगवान् देवः स्वयमेव हुताशनः ॥ स्त्रीवेषमद्भुतं कृत्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ २९ ॥ सदृशः प्रदिशश्चैव पर्वतानि वनानि च ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च विचिंत्याथ
 मनोगतिः ॥ ३० ॥ निमेषांतरमात्रेण बृहस्पतिमुपागमत् ॥ अग्निरुवाच बृहस्पतेन पश्यामि देवराजमिह क्वचित् ॥ आपः शेषाः सदा चापः प्रवेष्टुं नोत्सहाम्यहं
 ॥ ३१ ॥ न मे तत्र गतिर्ब्रह्मन्किमन्यत्करवाणिते ॥ तमब्रवीद्देवगुरुरपो विशमहाद्युते ॥ ३२ ॥ अग्निरुवाच नापः प्रवेष्टुं शक्यामि क्षयो मेऽत्र भविष्यति ॥ शरणं
 त्वां प्रपन्नोऽस्मि स्वस्तितेस्तु महाद्युते ॥ ३३ ॥ अग्नोऽग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थितं ॥ तेषां सर्वत्र गतेजः स्वासु योनिषु शाम्यति ॥ ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्यो
 गपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि बृहस्पत्यग्निसंवादे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इति उद्योगप० नैलकंठीये भारतभा० पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥